

CAMPANER

PREMSA
CORONA

publicació de l'O.C.B.

Setembre - Octubre 1992
Any XI. Núm. 64

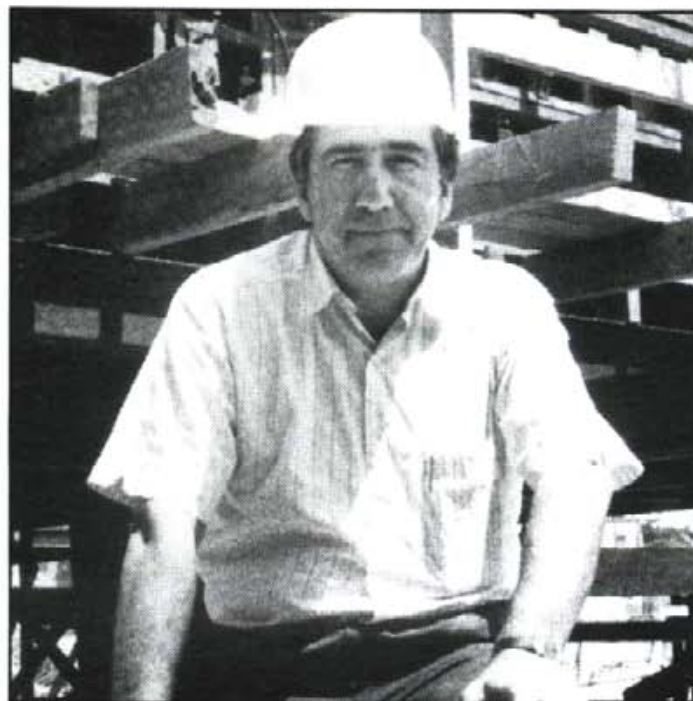
LA NOVA VIA
D'ACCÉS: SÍ O NO?

* * *

ABANS CAS BEATO,
ARA CAN MARCH

* * *

LECTURA POÈTICA DE
JOAN MARGARIT

CAMPANET

Revista Bimestral

Edita:

Obra Cultural Balear
Delegació de Campanet

Coordinador:

Antònia Bennàsser Capó

Equip de Redacció:

Joan Buades
Bartomeu Martorell
Jaume Morell
Damià Pons
Miquel Vives

Col·laboradors:

Bartomeu J. Barceló
Francisca Bisquerra
Margarida Crespí
Damià Ferrà-Ponç
Antoni G. Gómez
Antònia Horrach
Elionor Horrach
Maria Antònia Juan
Jaume Ordines
Gabriel Reinés
Pere Antoni Reinés
Catalina Valriu

Fotografia:

Pere March
Jaume Morell
Jaume Nadal
Jaume Ordines
Sebastià Reinés
Arxiu Rev. Campanet

Dibuixos:

Joan Martorell
Rafel Pons
Antoni Ripoll

Portada:

Jaume Ordines

Impressió:

Informacions Llevant

Dipòsit Legal:

P.M. 659/1982

Domicili:

Camí de Son Cabot s/n
Tfn.: 51 62 39

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Preu: 225 pessetes.

SUMARI

Editorial.....	3
Noticiari.....	4
Excursió Soller-Sa Calobra.....	8
Lectura poètica de Joan Margarit.....	9
Festes de Sant Miquel 1992.....	11
Ballada popular Son Puça 92.....	12
Abans Cas Beato, ara Can March.....	13
Presentació d'un nou llibre.....	16
En Miquel «de Son Garreta».....	18
Qüestionari amistós: na Francisca «Reta».....	19
Deu anys de la demografia de Campanet.....	21
Crònica de la tercera edat.....	22
Bona Cuina: l'oli d'oliva.....	23
Manifest per la Cultura.....	25
El BEC informa.....	26
Agenda de la Vila.....	27
Còmic.....	27
Foto retrospectiva.....	28

Tot Gust

San Miquel, 79 - Tel. 51 64 49

CAMPANET

la tenda de moda

ADOMAR

ALTA FIDELITAT DIGITAL

JOAN MARTORELL MARTORELL

CAMPANET

Carrer Petxino, 9 - 1º. - Tel. 51 63 62

ESPECIALITAT EN MUNTATGES D'EQUIPS DE MÚSICA D'ALTA FIDELITAT DIGITAL PER: CAFÈS, PUBS, VIVENDES I COTXES DES D'UN SIMPLE ALTAVEU A L'EQUIP MÉS COMPLET DE MÚSICA. LECTORS DE COMPACT DISC, PLETINES, EQUALITZADORS, PREVIS, MESCLADORS, ETAPES DE POTÈNCIA, ALTAVEUS DE DUES I TRES VIES, BAIXOS I SUB-BAIXOS

EDITORIAL

LA SERRA DE TRAMUNTANA, PARC NATURAL

Amb els vots a favor del PSM i el PSOE i amb l'abstenció del PP, el nostre Ajuntament va adherir-se el passat 10 de setembre a la campanya promoguda pel GOB a favor de la declaració de la Serra de Tramuntana com a Parc Natural. Creim que va ésser una bona decisió aquesta que varen prendre una majoria dels nostres representants. En una Mallorca que té tantes zones fetes malbé, és del tot urgent establir els mecanismes legislatius i polítics que facin falta per a garantir la conservació en un estat natural idoni d'aquelles parts que encara no han estat objecte de depredació. I la Serra de Tramuntana és, sense dubte, la millor reserva de valors naturals i paisatgístics que tenim els mallorquins.

El GOB sol·licita encertadament que siguin els 800 km² de la Serra els que siguin declarats Parc Natural i no tan sols unes quantes finques de propietat pública i algú municipi concret. Amb aquesta declaració es podrien salvaguardar els valors naturals (per exemple, hi ha 25 espècies i subespècies de plantes endèmiques, això vol dir que la Serra és l'únic lloc del món on hi creixen) i culturals (cases de possessió, camins antics i/o empedrats, ponts, aljubs, molins d'aigua, cases de la neu, talaies, castells, sitges, forns de calç...) de la Serra. Amb la declaració sobretot s'evitarien noves urbanitzacions i parcel·lacions, així com també aquelles obres públiques que causin un impacte ambiental desmesurat.

Com diu el GOB en el seu opuscle de promoció de la Campanya, «la idea del Parc Natural de la Serra de Tramuntana hauria de ser ben rebuda per tothom, amb l'única excepció de promotors immobiliaris i enginyers de la vella escola». La nostra revista, feta per una gent que

viu fitant quotidianament la Serra en l'horitzó, s'adhereix a la idea i voldria que la compartissin tots els seus lectors. Cadascun de nosaltres, tant si volem com si no, és responsable del bon o mal ús que es faci de la nostra terra. Que ningú pensi que se'n pot rentar les mans i passar la pilota als altres.

L'Ajuntament ha convocat per diumenge dia 22 de novembre una consulta popular sobre la realització de la nova via d'accés. És la primera vegada que es fa a Campanet el que podríem anomenar un «referèndum» per a una qüestió estrictament local. Algú podrà dir que no hi ha un perquè fer aquesta consulta, ja que al programa electoral de dos dels partits que formen el consistori -el PSM i el PP- es promet la construcció d'aquesta via. De totes maneres, s'ha de tenir en compte que hi ha un factor molt important que no s'especificava a la propaganda electoral: la repercussió del cost de l'obra entre els campaneters, els que hauria de pagar cada família si es decidís fer la carretera.

Per això consideram molt positiu que es consulti la gent sobre la conveniència d'embarcar-se en una obra d'una envergadura superior a la que és normal per a Campanet i sobre com s'hauria de pagar. Consultar el poble en relació amb qüestions tan importants com aquesta ens sembla un exercici sà i directe de democràcia. I per aquest motiu en entenem els recels que ha demostrat el PSOE al fet que es faci aquesta consulta.

BAR SA GALERIA

Tapes variades

Pl. Major, 4

Campanet

Noticiari

EN JOAN ALCOVER, EL DARRER COVENER DE MALLORCA

A la sèrie Oficis de Mallorca del diari Balears del passat dos d'agost, el periodista Llorenç Vich va presentar-hi, una vegada més, un artesà campaneter. En aquesta ocasió va esser en Joan Alcover «Covener».

El periodista el va visitar al seu taller, al carrer de Sa Carretera, a l'entrada del poble, i el va observar i escoltar. En Joan és la setena generació de la seva família que fa coves i altres estris construïts amb les canyes i el mimbre.

Cada any, els mesos de gener i febrer, va a cercar les canyes (quan «la canya dorm») per l'Albufera, Artà i Sant Llorenç. Seguidament les ha de pelar i xapar. Després les banya perquè reblaneixin.

També empen mimbre per a fer l'estrella, és a dir els baixos, dels coves. El duen de Cuenca i de Guadalajara. Abans aquesta base es feia de mata, d'aladern o d'ullastre.

En Joan treballa al seu taller juntament amb sa mare, madò Magdalena «Hereva», i amb una tia, madò Maria «Hereva». Produeixen un poc de tot: coves, paners, corda, barrals, alfàbies, canyissos... «Hem de fer de tot per viure, diu en Joan, i fer parasols de càrritx i canyissos és el que ens salva. Els canyissos abans eren per a secar figures. Ara fan ombra».

Els productes que fabriquen es venen a les esparteries o de manera directa. Fins tot venen a Menorca.

«Un temps hi havia un covener a cada poble. Ara només quedam noltros. Crec que a Ciutat hi ha un homo que en fa però ja està retirat». La joventut d'en Joan permet confiar en la continuïtat d'un ofici que era del tot imprescindible en la Mallorca rural d'antany. Ara han canviat els usos dels estris fabricats amb canya i càrritx, però que a Campanet encara se'n facin ha de ser un motiu de satisfacció perquè permet assegurar la supervivència d'una part de la cultura tradicional material de Mallorca.

L'ESCOLA DE BALL DE BOT A SON FERRIOL

Dia 5 de setembre va tenir lloc a Son Ferriol la XI Festa

Folklòrica Cultural Mallorquina a la qual va participar-hi l'Escola de Ball de Bot de Campanet. Hi actuaren 9 grups de música i balls populars de Mallorca, Menorca i d'Irlanda. Fou un encontre vistós i alegre presenciat per unes mil persones. L'Escola fou molt ben rebuda des del principi, quan va improvisar pel públic ferriolenc aquesta glosa:

«Si tu te perds qualque dia
o no vols estar tot sol,
arriba a Son Ferriol
que hi trobaràs alegria».

CAMPANETERS AL CAMP NOU

La lliga estatal de futbol enguany va començar amb el partit que acostuma esser el plat fort de cada temporada:

l'enfrontament entre el C.F. Barcelona i el Real Madrid. Hi hagué trenta-un campaneters que acudiren a presenciar aquest partit jugat el passat sis de setembre al Camp Nou. Hi anaren conjuntament amb la Penya Barcelonista Miquel Àngel Nadal de Manacor.

A l'aeroport de Palma varen trobar-se amb l'expedició del Mallorca que se n'anava a jugar a Lleida. Parlaren amb el president Miquel Dalmau, amb l'entrenador Llorenç Serra Ferrer i amb uns quants jugadors. Els campaneters més jovenets es varen fotografiar amb alguns d'ells. A la fotografia que adjuntam se'ls pot veure amb el porter suplent del Mallorca: en Miquel Molondro, pobler de naixement i fill d'una campanetera, na Miquela «Blanca».

En arribar a Barcelona, partiren cap a l'Estadi. En començar el partit el camp ja era ple del tot. El joc no va ésser gaire brillant però almanco no hi va faltar l'emoció: fins als darrers minuts no es va decidir el resultat. Va guanyar el Barça i la majoria dels campaneters se n'alegraren perquè eren culés. Però, tant els partidaris del Madrid com els del Barça s'ho passaren molt bé i quedaren impressionats amb la visió de l'estadi i de l'ambient.

El diumenge dematí un bon nombre dels expedicionaris aprofitaren per anar a l'Estadi Olímpic i al Palau Sant Jordi de Montjuïc. Pogueren veure les instal·lacions, que els deixaren embadalits, i algunes de les proves dels Jocs Paralímpics que aquell dematí s'estaven celebrant.

El mateix capvespre tornaren a Campanet. Els més jovenets vingueren ben endomassats amb records blaugranes: camisetes, bufandes, banderes, postals, adhesius...

UN CAMP DE GIRA-SOLS

Enguany hi ha hagut un cultiu nou a una finca de Campanet: el gira-sol. A la cantonada de la carretera de Sa Sort, entre el xalet d'en Ginés i la fàbrica de trençats Campa-Pel, davant s'Hostal de Campanet, s'hi varen

semmar devers una quarterada de gira-sols. Quan les plantes floriren l'espectacle era certament meravellós: en un primer pla, una mar de grocs; al fons, el perfil de Campanet.

Ara bé, la raó de la introducció d'aquest nou conreu ha estat econòmica i no estètica. Ha estat una manera de trobar alternatives a la crisi brutal que pateixen tots els productes agraris. I el responsable d'aquesta iniciativa a tot Mallorca ha estat el comerciant campaneter resident a Sa Pobla en Tomeu Pons «Coloma». Enguany a la nostra illa se n'han sembrat 180 hectàrees (a Campanet, Inca, Sa Pobla, Búger, Alcúdia, Llubí, Muro, Llucmajor, Ariany, Sineu i Petra) i es calcula que es recolliran 450 tones de pipes. L'any 1993 es preveu que l'extensió dels gira-sols sembrats superi les 1.200 hectàrees.

En Tomeu «Coloma» ha estat l'introducció del cultiu a partir d'una proposta que li va fer una indústria catalana. La Conselleria d'Agricultura li ha donat el seu suport.

LA PUJADA DE LA PART FORANA A LLUC

La nit del 20 de setembre milers de mallorquins de la Part Forana pujaren a Lluc a peu. El punt de partida va ésser la Plaça dels Porcs d'Inca, a les quatre de la matinalda. S'hi havien concentrat pelegrins arribats, a peu o en autocar, de punts ben distants. Hi predominava la gent jove.

Un grup de campaneters hi va participar. Devers una trentena. Partiren de Caimari a les cinc. En arribar al santuari, xocolata i ensaïmada i ball de bot. I gent per tot. A les onze una missa solemne oficiada pel bisbe Teodor Ubeda i el prior de Lluc el Pare Josep Amengual. El Molt Honorable President del Govern Balear Gabriel Canyelles en va ocupar la presidència.

EXPOSICIÓ

N'Àngel P. Rodrigo exposarà les seves pintures a Alcúdia del dia 13 de Novembre fins a Nadal d'aquest any. Convida a tot el poble de Campanet. Se n'alegrarà que hi vagi molta gent.

Galeria Pedrona Torrens
C/ Sant Jaume I
ALCUDIA

INFORMACIÓ SOBRE EL PATRONAT MUNICIPAL DE MÚSICA

Al Ple de l'Ajuntament del mes de setembre es varen tractar molts de punts. El primer va ser l'aprovació de

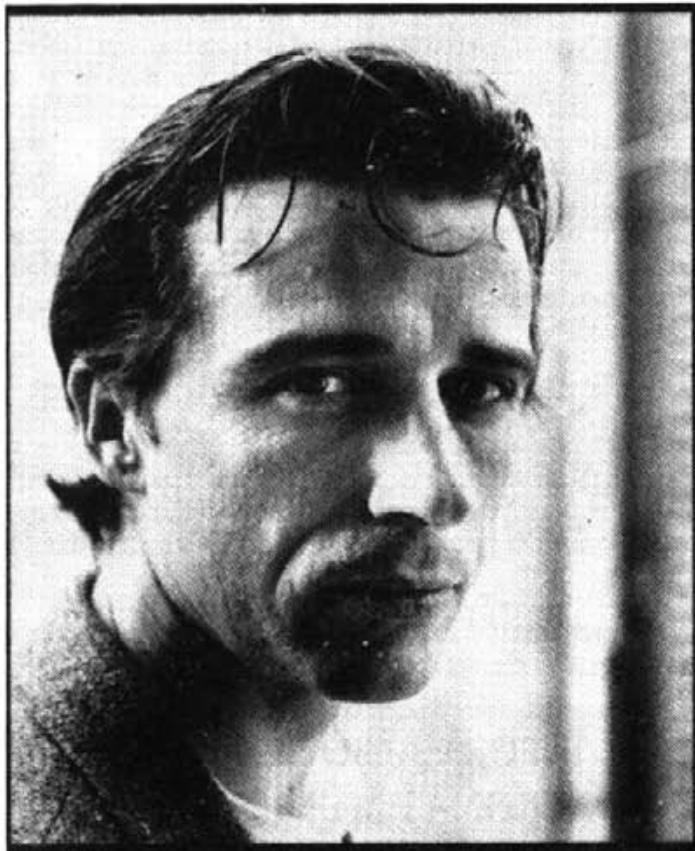
LLEGIU
i
ANUNCIAU-VOS
a **CAMPANET**

l'estat de comptes i l'informe d'activitats del Patronat Municipal de Música. Cada sis mesos, el president del Patronat té l'obligació de retre comptes davant el Ple.

En Miquel Vives va exposar les activitats que havia fet la banda de música durant els primers sis mesos d'enguany: processó del Dijous Sant a Muro, acompanyament dels quintos el dilluns de Pasqua, anada a Sant Miquel l'endemà i participació a la trobada de bandes de música de Mallorca, que es va fer a Campos dia 17 de maig. També va informar que s'havia contractat en Mario Sánchez com a professor de solfeig.

Pel que fa a la part econòmica, a part de l'estat de comptes dels primers sis mesos de l'any, es va presentar una previsió per a la resta del 1992. Així, en el capítol d'ingressos l'Ajuntament aporta un milió de pessetes i el Consell Insular 350.000. A més, les quotes dels alumnes suposen unes 360.000 pts. i s'han cobrat diverses quantitats per les actuacions a Muro (80.000) i amb els quintos (19.486). Dins el capítol de despeses, la part més important és la de professorat, que puja a 1.584.000 pts.

ROSA PALOU I VICENTE PASQUAL DONEN QUADRES A L'AJUNTAMENT

Rosa Palou, a la qual es va dedicar una exposició homenatge durant les festes de Sant Victorià, ha regalat a

l'Ajuntament el quadre titulat «Carreró d'en Curt». Vicente Pasqual també va voler fer donació d'un quadre a l'Ajuntament abans de partir als Estats Units, on s'hi ha d'estar una temporada aproximada d'un any. Al Ple de setembre es va acordar agrair a aquests dos artistes les donacions d'aquests quadres, un dels quals —el de Rosa Palou— ja està penjat a la Sala de Plens.

ELS NOUS ESTATUTS DE LA MANCOMUNITAT DEL RAIGUER QUEDEN DAMUNT LA TAULA

Com que a l'hora de la votació només hi va haver quatre vots favorables —del PSM—, mentre la resta —PP i PSOE— foren abstencions, no es varen aprovar unes modificacions als estatuts de la Mancomunitat del Raiguer proposades pel batle. Aquestes modificacions s'havien d'aprovar per majoria absoluta —per tant, com ja hem dit, no varen bastar els vots del PSM— i es varen decidir en una reunió de la Mancomunitat. Es tractava d'adequar els estatuts a la nova Llei d'hisendes locals. Joan Amengual (PSOE) va argumentar que el seu grup s'abstenia perquè la proposta no havia anat abans a la comissió corresponent. El batle li va contestar que considerava que el tema era simplement burocràtic i havia trobat innecessari el tràmit de la comissió.

MOCIÓ DEL GOB SOBRE LA SERRA DE TRAMUNTANA

Com a cinquè punt de l'ordre del dia del ple de setembre, el grup municipal del PSM va presentar una moció del GOB sobre l'aprovació d'un manifest a favor del Parc Natural de la Serra de Tramuntana. El manifest, que va ser aprovat per 6 vots a favor —PSM i PSOE— i 5 abstencions —PP—, reclama la creació d'un Parc Natural que inclogui tota la serra, que permeti el desenvolupament socio-econòmic i la millora de la qualitat de vida dels seus habitants i que assegurí la conservació integral dels valors naturals i culturals de la Serra.

PROJECTES PER AL POLISPORTIU MUNICIPAL

En aquest ple es va acordar demanar cooperació tècnica al Consell Insular per redactar un projecte per acabar el polisportiu: condicionar l'entrada i la zona d'aparcaments, tancar la finca, arreglar el camp de futbol, nous albellons per a l'aigua de pluja i altres millores. El projecte també ha de preveure la construcció de noves ins-

tal·lacions esportives: el pavelló cobert i altres possibles pistes.

CONSULTA POPULAR PER A LA NOVA VIA D'ACCÉS

Però segurament el punt més interessant del ple de setembre va ser la qüestió de la nova carretera. El batle va recordar que l'any 1991 es va aprovar una previsió de fer aquesta obra en tres fases —1993, 94 i 95—. Posteriorment, el president del Consell Insular es va comprometre verbalment a fer-la en dos anys.

Segons el projecte definitiu de la carretera, l'obra en dues fases han de costar 89.747.310 pts. S'hi ha d'afegir el cost de les expropiacions o adquisicions de terrenys, que pot pujar a 20 milions. Així, el cost total és de 109.747.310 pts.

D'aquest total, el Consell Insular en pagaria 62.823.117 pts. Per pagar la resta, 46.924.193, l'equip municipal va presentar la proposta de finançament següent: 6.924.193 pts. a partir dels fons propis de l'Ajuntament i 40 milions a partir d'un préstec a 10 anys, que representaria —a un interès del 14 %— pagar cada any 7.600.000 pts.

Aquesta quota anual de 7'6 milions d'endeutament, es pagaria en un 50 % amb una aportació municipal directa. L'altre 50 % s'obté augmentant l'impost dels vehicles de 1'1'05 a 1'1'40 i el coeficient de la urbana del 0'75 al 0'85.

Com a exemple d'aplicació pràctica d'aquesta proposta, es va aportar el d'una família que tingués un cotxe de menys de 12 cavalls, un de més de 12 i una casa amb un valor cadastral de 3 milions. A aquesta família, li suposaria un increment de 9.053 pts. sobre el que pagava abans.

Per altra banda, el PP va proposar que es posassin contribucions especials, argumentant que seria una fórmula millor per a l'Ajuntament, ja que no s'hauria d'endeutar.

Finalment, es va proposar sotmetre aquesta qüestió a una consulta popular. Es demanaria als majors de 18 anys censats a Campanet si són partidaris o no de la via d'accés i quin sistema de finançament prefereixen: augment de l'impost de vehicles i d'urban o contribucions especials.

Per part del PSOE, en Joan Amengual va dir que es frissava massa de posar aquesta obra en marxa i que era partidari d'esperar un poc. Antoni Reinés (PSOE) va fer l'advertiment que no es poden fer referèndums sobre matèria d'hisendes locals, a la qual cosa es va contestar que no es tractava d'un referèndum sinó d'una consulta, que no tenia valor vinculant. Finalment, es va acordar sol·licitar la construcció de la via d'accés per al Pla d'obres i serveis i convocar la consulta popular, amb els vots a favor del PSM i el PP i l'abstenció del PSOE.

També es va decidir crear una comissió, amb dos membres de cada partit, per preparar la consulta. Aquesta comissió es va reunir dijous dia 1 d'octubre i va fixar el diumenge dia 22 de novembre com a dia per fer-la. A petició del PSOE, també es va decidir demanar a la Dele-

gació del Govern un informe sobre la legalitat de la consulta.

N'ARNAU FONTANET NO CONTINUARÀ A LA RESIDÈNCIA BLUME

L'atleta inquer Arnau Fontanet, fill d'una campanetera de «Cas Costitxer», no continuarà la seva preparació al centre d'alt rendiment Residència Blume de Madrid. No li ha estat renovada la beca per al curs pròxim. Aquest fet és il·lògic ja que n'Arnau en l'actualitat és una jove promesa de l'atletisme estatal, com molt bé ho demostren els seus títols de campió d'Espanya en pista coberta i el de sub-campió a l'aire lliure de marxa atlètica en la categoria de promeses.

La causa de la no renovació de la beca és la manca d'entesa entre l'atleta i el seu entrenador i al fet que a la Blume, segons paraules del mateix Arnau, hi pesen més les recomanacions que no el rendiment esportiu. L'atleta d'Inca, que forma part del Club Colònia de Pollença, ha decidit anar-se'n a Alemanya a continuar la seva preparació, juntament amb un atleta d'aquell país. Evidentment no deixarà de participar en els campionats que es facin a les Balears i a l'Estat Espanyol.

ASFALT I ENLLUMENAT PER A DIVERSOS CARRERS

A més de la nova via, es va acordar demanar que s'inclogués al Pla d'obres i serveis l'asfalt de diverses zones del poble (camí de Son Cabot, camí del Cementeri, Pou Bo i Can Miret, Ullaró, carrerons de Son Massanet, Sant Miquel i Son Pocos i castes del carrer Major) i la il·luminació d'uns quants indrets del poble.

CURSETS I CERTÀMENS

A començaments d'octubre es va obrir la inscripció per a uns quants cursets organitzats per l'Ajuntament. Es torna a fer un curset de brodat i també s'ofereix un curs d'usuaris d'ordinador, de 250 hores, i un curs de català.

A part, també s'ha convocat el VI Certamen de Fotografia Vila de Campanet. Fins dia 12 de desembre es poden enviar fotografies, de tema relacionat amb Campanet. Les fotos participants s'exposaran de dia 19 a dia 30 de desembre a la Casa de Cultura de «la Caixa». Dia 19 es donarà el veredict del jurat i dia 26 s'entregaran els premis.

INCENDIS

A mitjan setembre es varen produir diversos incendis. El dimecres dia 16 es va calar foc a la zona de sa Sort,

prop de la carretera i el divendres dia 18 es va declarar un incendi a Fangar, a la zona de l'Hort d'en Gelós. La intervenció d'un veïnat va evitar que el foc es propagàs al bosc de Fangar. També hi varen comparèixer els bombers i una avioneta, que hi va tirar escuma.

EL NOU POU JA DÓNA AIGUA

A finals de setembre es va connectar el nou pou de sa Cova a la xarxa de subministrament d'aigua del poble. El pou, que ha estat finançat en un 75 % pel Consell Insular de Mallorca, aporta un cabal de 90.000 litres per dia i, segons el batle, evitarà restriccions com les que s'han produït alguns estius. En aquests moments, tota l'aigua que se subministra es treu d'aquest pou i s'ha deixat el primer com a reserva.

DOS CAMPANETERS A BERLIN

Entre els dies 10 i 12 de setembre es va celebrar a Berlin un Col·loqui Internacional sobre la cultura catalana i la portuguesa. Una part del col·loqui era dedicada especialment a les Illes Balears. Per parlar de la nostra cultura als catalanòfils alemanys anaren a Berlin diversos professors i estudiosos mallorquins, entre ells dos campaneters: en Damià Ferrà-Ponç que presentà una ponència sobre la Mallorca del s. XVI i na Caterina Valriu, que parlà de la literatura infantil a les Illes Balears des de 1975. Va ser una bona ocasió per acostar dos poble —l'alemany i el mallorquí— que habitualment només mantenen relacions «turístiques». Alguns alemanys varen poder descobrir que Mallorca és alguna cosa més que sol i platges.

ACTES Xè ANIVERSARI

EXCURSIÓ A SÓLLER - SA CALOBRA

Dia 22 d'agost la revista «Campanet» va organitzar un altre acte dins el programa de commemoració del seu desè aniversari. En aquesta ocasió va esser una excursió en barca des de Sóller a Sa Calobra. Va esser un èxit

complet. Cent deu campaneters pogueren disfrutar d'un dia meravellós i d'una visió des de la mar de la Serra de Tramuntana que gairebé per a tots ells era del tot inèdita.

ACTES X^È ANIVERSARI

LECTURA POÈTICA DE JOAN MARGARIT

La nit del dijous 20 d'agost un bon estol de campaneters, uns seixanta, es reuniren als baixos de l'Ajuntament per escoltar una lectura de poemes feta pel propi autor: en Joan Margarit. Va esser una vetlada inoblidable per moltes raons. I molt especialment pel públic que hi va acudir: gent de totes les edats i majoritàriament procedent d'Es Pujol. Va esser un gest de bon veïnatge envers aquell arquitecte i escriptor de Sanaüja que des de fa uns dotze anys arriba cada estiu a compartir amb ells l'ombra tranquil·la i la conversa amable. Nins i grans escoltàrem amb encisament el fluir de les seves paraules. Foren sobretot emotius el poema que incorpora de referència a en Ga-

briel «del Bar Sol» mort en accident i el que és una conversa sense resposta amb la seva filla Joana. També ens va cridar l'atenció el poema *Noia de matinada*. Aquesta composició té el seu punt de partida en un retrat de joventut de na Lieta Vidal Reinés (morta el 9 de setembre de 1988) que es conserva a la casa d'Es Pujol, propietat de la família Vidal, que dona aixopluc cada estiu al poeta, a la seva dona i als seus fills.

N'Antònia Bennàsser Capó, la Coordinadora d'aquesta revista, va fer la presentació de l'acte i del personatge. Hem cregut que valia la pena reproduir les seves paraules.

ESTANC i PAPERERIA

CATALINA BARRERA

Llibres
i
Material
Escolar

PRESENTACIÓ DE JOAN MARGARIT

Molts dels que som aquí hem vist en Joan Margarit passejar-se pels carrers de Campanet, també l'hem vist assegut al voltant de les taules dels cafès de la Plaça bevent un refresc o prenent la fresca a Es Pujol del nostre poble amb els veïnats. Ja fa uns quants anys que cada estiu té uns dies per venir a Campanet.

Perquè poguem conèixer un poc més en Joan Margarit vos parlaré damunt damunt de la seva poesia. A més de realitzar d'altres treballs, dedica molt de temps a escriure. Això el complementa i el personalitza.

Avui vespre, dijous dia 20 d'agost, és un dia assenyalat perquè segurament fou aquell mes de l'any 1980 que en Joan Margarit va escriure per primera vegada alguns poemes a Es Pujol. Any darrera any n'hi ha continuat escrivint.

D'aquesta vetlada poètica tant de bo que en quedin alguns records i que aquests s'escampin com petites llavors que amb el temps donen fruit.

En Joan Margarit és arquitecte i Catedràtic de Càlcul d'Estructures de l'Escola d'Arquitectura. És lledatà de neixement.

El català ha estat la seva llengua pròpia i mai no ha deixat de parlar-lo. És la seva llengua literària malgrat hagi escrit alguns llibres en castellà entre el 1963 i el 1979. El seu primer llibre de poemes en català, *L'ombra de l'altre mar*, és datat a Es Pujol de Campanet l'agost del 1980. L'escriptor des del 1978 ve cada any a passar una part de les seves vacances a Campanet. I a Es Pujol, aquest racó tan característic, fou inspirat per escriure

aquests poemes que componen el llibre. Si calgués adjectivar el llibre diria que d'ell se'n desprèn una fascinant claretat mediterrània, una ponderosa qualitat del llenguatge, la densa significació de les metàfores i la maduresa.

En Joan Margarit té sempre un to mesurat, greu, clàssic. En els seus poemes hi abunden les al·lusions a la soledat, al silenci, a la incertesa, al misteri, al record, sense que en cap moment, tanmateix, el poeta deixi clarament expressada la delimitació que el llibre estableix entre el passat i el present i es sàpiga situar en una discreta i privilegiada perspectiva d'espectador de si mateix.

En Joan Margarit ha escrit molts d'altres llibres de poemes: *Vell malentès*, *Cants d'Hekatònim de Tifundis*, *El passat i la joia*, *Raquel*, *Requiem per Anna*, *Mar d'hivern*, *Edat roja...* Ha estat guanyador de molts premis importants: Miquel de Palol (1981), Vicent Andrés Estellés, Crítica Serra d'Or (1983), la Flor Natural dels Jocs Florals...

Com he dit, en Joan Margarit des de l'any 1978 fins a hores d'ara ha vingut cada estiu a passar uns dies a Campanet. Pareix que el nostre pintoresc poble l'inspira i embolcalla a la poesia. Per aquesta raó i d'altres, supòs que un trocet del seu cor és campaneter.

En Joan Margarit ha cedit a la revista «Campanet» aquest nit de lectura poètica. D'aquesta manera els que som presents aquí podrem adonar-nos de la sensibilitat i bellesa dels seus poemes. Els que feim la revista i tots els que som aquí li donam les gràcies.

Antònia Bennàsser

FESTES DE SANT MIQUEL 1992

Les festes de Sant Miquel d'enguany varen començar divendres dia 25 amb la inauguració de dues exposicions, la de pintura d'Antoni Falcó, a la Casa de Cultura de «La Caixa», i una de brodats a la Sala Vella. En aquesta mostra es podien veure els resultats del taller de brodat que una trentena d'alumnes han seguit aquests darrers mesos. A més, com ja comentam en un altre lloc, es va presentar un llibre de la col·lecció «Pla de Tel» sobre l'escola Decroly de Campanet.

La novetat del dissabte va ser que no es va fer ball a la plaça Major. La fidevada de Son Puça va congrega molta gent, encara que el temps no acompanyava massa perquè pareixia que en qualsevol moment s'havia de posar a ploure. De fet, després de servir els fideus varen caure quatre gotes que varen fer que bastant de gent se n'anàs. Això no obstant, la Revetla Campanetera i altres grups convidats varen celebrar la seva festa anual, i fins i tot es va aprofitar l'ocasió per presentar un grup de música dependent de la Revetla.

El diumenge dia 26, el grup de teatre Picadís de s'Arrenal va representar «Blanca, viuda d'un viu». Encara que aquesta obra ja s'havia representat l'any passat, es pot

dir que va tenir molt d'èxit.

El dilluns, la festa de les llanternes -organitzada pel col·legi públic- va congrega tots els al·lots a la plaça Major. Des de Son Puça, els Molins i l'escola mateixa varen partir tres processons de llanternes, que confluïren a la plaça. Després, Estudi Zero va representar el seu espectacle infantil «Variacions».

El matí del dia de Sant Miquel també va estar dedicat als al·lots. Es va organitzar una gimkama en la qual varen participar devers deu equips. El capvespre, es va celebrar el tradicional homenatge a la vellesa. Abans d'iniciar-se la missa, el rector va presentar la nova il·luminació, que ha estat pagada per un particular. Després de la missa, la coral Sant Miquel va interpretar tres cançons i es varen donar les plaques al matrimoni de més edat, que era el format per Joan Gual i Inés Valcaneras, a l'home de més edat, Nadal Crespi, i a la dona de més edat, Antònia Celià. En sortir de l'església, la Unió Musical va tocar unes quantes peces. Finalment, es va fer un refrigeri a la Llar de la Tercera Edat i es varen repartir obsequis als majors de 80 anys.

BALLADA POPULAR SON PUÇA 1992

BALLADA POPULAR A SON PUÇA

Any darrera any la Revetla Campanetera ha anat celebrant la Ballada Popular de Son Puça. Això es va fer la primera vegada l'any 1988. Únicament hi va participar un grup musical: «Els Raiguers de Binissalem». L'any 1898 no hi hagué ballada.

El 1990 ja hi va haver una participació bastant nombrosa de grups. A partir d'aquell any la Ballada s'ha fet cada any dins el programa de les Festes de Sant Miquel, amb el suport de l'Ajuntament i altres entitats col·laboradores.

Aquesta festa, com totes, té com a finalitat promocionar els nostres balls i cànctics interpretats per les diferents formacions que hi participen. Totes són bones tant si tenen arranjament com si no en tenen.

Organitzar aquesta ballada és molt costós, però val la pena. La nostra intenció és celebrar-la cada any. Enguany ha tengut un carisma molt especial a causa que s'havia de presentar el grup musical de La Revetla. Està format per gent molt jove, cosa que és d'agrair. El repertori de cançons ha estat bastant curt, però d'ara endavant es procurarà que sigui més llarg. A partir d'ara ja no estarem acompanyats per grups de fora de Campanet, ja que ara tenim la nostra. Es duu a terme de la mà d'en Marià Sánchez. Encara ens falten moltes d'hores d'assaig, però procurarem fer-ho millor l'any que ve al Son Puça 93.

Vos esperam a les properes ballades i fins l'any que ve si tots som vius.

Joan Martorell

ABANS CAS BEATO, ARA CAN MARH

Sembla ser que l'escriptor Llorenç Riber hi va viure.

L'any 1932, en Toni «Beato» va llogar la casa a n'Arnau «Pansa» per posar-hi una taverna. Durant seixanta anys ha estat oberta al públic fins que aquest estiu passat va tancar per reforma del local. En un quartet en Toni Beato va continuar treballant de sabater mentre la seva dona, n'Antònia «Marranxa», se n'encarregava del cafè.

El 1935 o 36 era el Centre de la Societat Obrera, els esquerrans, el president de la qual viu actualment a Sa Pobla: en Joan «Carabasser». Eren els anys del consum de la «seca» que n'Oliver de Lluçmajor subministrava; cada setmana duia dos quartins (53,34 litres).

La Societat Obrera va canviar de local perquè la dona d'en Toni Beato, un dijous del Corpus, va col·locar un cor de Jesús damunt el domàs de la Societat.

Durant la guerra hi va haver una acusació contra en Toni Beato perquè es deia que es va fer un sopar per celebrar la conquesta de Terol per part dels republicans. I no era vera, però van fer tancar el cafè durant quinze dies!

Els dissabtes i els diumenges eren els dies forts. La gent hi anava per jugar-hi a truc, escambrit, ronda... Només homes! Encara no estaven de moda els variats però la dona de l'amo en Toni «Beato» preparava unes patates -com ara les patates fregides de les bosses de plàstic-, olives, anxoves i galletes del forn de Ca'n Benet.

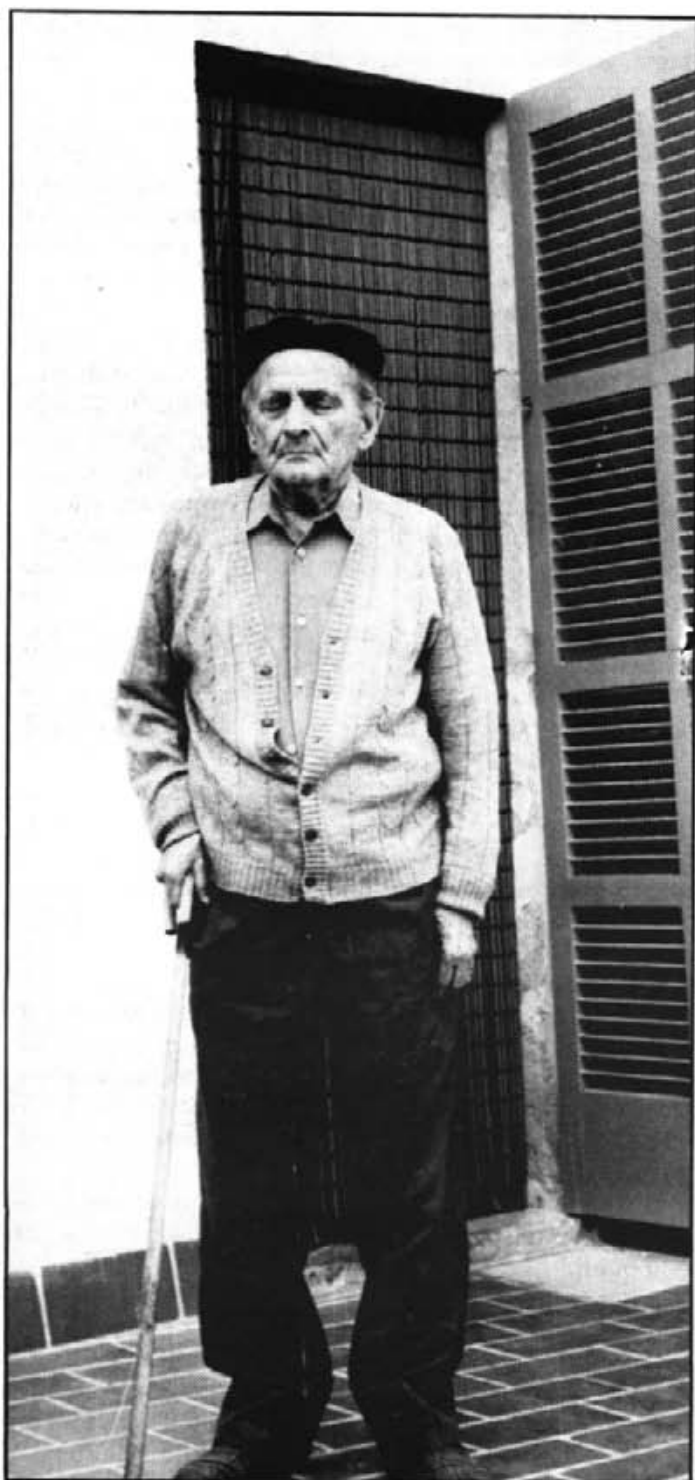
Davant el cafè, devora la taquilla del cine, els diumenges, hi col·locaven una congeladora de gelats i durant el passeig es venien «frigos», pirulís, bombons... Els «frigos» eren el gran atractiu. Es treia la gelera del local perquè les dones no solien entrar a les tavernes.

Un altre moment fort eren els descansos del cine: dues sessions el diumenge (capvespre i nit), el dissabte i el dimecres a la nit. Les begudes preferides del descans del cine eren els barrejats, citrals (magnèsia), horxates de taronja, d'ametlla... Alguns clients hi anaven per escoltar els resultats del futbol dels diumenges.

Un pic cada setmana hi anava el dentista Dr. Subirana, d'Inca, home barbut. Arrabassava els queixals en el corrallet del cafè o en un quartet de darrera. Els diumenges, en Miquel Vives de Búger, adobava i venia rellotges en el cafè.

Devers l'any 1956-57 van fer un concurs de truc. La parella que perdia lliurava deu pessetes. Hi van participar unes vuitanta parelles! Va resultar que hi havia tants participants que no hi havia manera de posar-se d'acord per jugar les partides. Quan va arribar l'estiu, degut a les feines del camp que s'acostaven, van decidir fer una excursió amb els fons acumulats de les partides jugades i els que no eren jugadors van pagar la part corresponent dels cost de l'excursió. Aquesta sortida es va fer amb tres autocars de l'amo en Joan «Bord».

Les tavernes d'aquells anys no solien tenir cartells. El matrimoni de Ca's Beato i els seus dos fills van posar un

primer nom: «Bar Turismo» i només va durar una setmana. Un autocar de turistes no hi va voler entrar perquè a Sóller un altre bar amb el mateix nom els havia clavat una bona factura. Van penjar un cartell en forma de triangle que deia a tots dos costats Cafè Ca's Beato. Molts anys després d'haver deixat el cafè els de Ca's

Beato, la gent encara deia «vaig a ca's beato».

El Nadal del 1959 el cafè va ser traspassat als germans March: Nadal i Pere, que l'han regentat durant 32 anys. Ara ha agafat el relleu en Toni, fills d'en Pere March.

El 17 de desembre del 1959 entraren els germans March. A ca seva també tenien cafè, Es Club, a la plaça Major, per això sabien l'ofici però estaven un poc assustats. En Nadal tenia 34 anys i en Pere 29. En aquelles hores hi havia pocs doblers i la gent gastava poquíssim. Les copes plenes de suc: conyac, ginebra, palo... costaven una pesseta i mitja. També, es venien esquitets; eren copes no tan plenes, el suc arribava fins a la retxa vermella de les copes. Costaven una pesseta. Devers l'any 1970, les copes en costaven 4, de pessetes.

Aquest cafè sempre ha estat més freqüent per homes que per dones. Cap a l'any 1961, quan al cafè hi dugueren la televisió, hi havia algunes dones que hi anaven amb els seus homes a veure-la.

L'any 1967 van promocionar les curses de caragols que, any rera any, es van anar fent amb molta participació. Eren molt originals i interessants. La premsa de Ciutat se'n va fer ressò i van arribar a publicar pàgines senceres sobre aquestes curses. Després de setze anys, es van deixar de fer perquè les despeses eren grosses i hi perdien doblers.

L'any 1985 en Nadal «March» i en Miquel «Gravat» organitzaren la pujada a Ullaró amb bicicleta. Va tenir molt d'èxit i va acabar amb un sopar i amb un bon ball.

L'any 1987, a Campanet, hi va haver un gran esdeveniment i molta alegria pels afavorits per la sort. El Cafè dels Germans March havia venut el núm. 56552 de la Loteria Nacional que fou agraciat amb el segon premi. Uns cent vint milions van ser repartits entre gent treballadora de Campanet. Van sobrar 36 dècims, que el matí mateix del sorteig havien estat retornats a l'administració. Els germans March sempre se'n guardaven un dècim, però aquest dia es van oblidar de guardar-ne un per a un client i li van donar el seu. La sort, aquesta vegada, no havia de ser per a ells. Però van estar molt contents d'haver repartit aquesta milionada entre els clients i el poble.

Alguns anys, els dies de festa de Nadal, al cafè, s'ha jugat a la loteria de Nadal i també a truc: aquest joc era molt quotidià i característic de Ca'n March.

Aquest desembre farà trenta-tres anys que en Nadal i en Pere duen el cafè. En Nadal es va retirar fa dos anys. Moltes estones, encara, va a donar una mà a n'Antoni, el fill d'en Pere que a hores d'ara n'és el propietari. En Pere s'hi ha trobat molt bé amb aquesta feina. En Nadal, però, ha enyorat la feina de fuster. Abans d'entrar al cafè, hi va fer uns quants anys i tenia més temps per pensar... A ell sempre li ha agradat el teatre, era molt bon actor i, fent de fuster, podia imaginar-se els papers que algunes vegades havia de representar.

El Cafè Ca'n March s'ha transformat. Ha estat renovat i presenta un aspecte més acollidor i més còmode. Ac-

tualment, les dones freqüenten el cafè com un fet normalíssim.

No ens queda res més per comentar, només encoratjar en Toni perquè, ara que comença la tasca, la faci amb

NOTA D'AGRAÏMENT

Volem agrair a na Catalina Barrera, de la Pepereria de s'Estanc, i a na Francisca Beltran, d'Es Triquet, l'actitud de col.laboració que tenen cap a la nostra revista, venent-la als seus comerços o ajudant-nos a apuntar i a vendre els tickets a tots aquells que volen participar a les activitats que organitzam (sopar del desè aniversari, excursió a Sa Calobra).

Així mateix, també manifestam el nostre agraïment a aquelles persones (un bon grupet darrerament) que ens ajuden a fer una sèrie de feines ingrates i anònimes: doblregar la revista, posar-hi el segell i la faixa, ordenar-la a l'habitació-magatzem on a partir d'ara la guardam,...

Finalment, ens queda fer públic un darrer agraïment: al senyor Rector Antoni Gómez que s'ha dignat deixar-nos una habitació de l'edifici de Sa Rectoria per a guardar els números endarrerits de la nostra revista.

Gràcies.

il.lusió i per molts anys! Que aquest cafè pugui seguir obert i continuï oferint els serveis als seus clients com ho ha fet fins avui.

Antònia Bennàsser i Jaume Ordines

PROGRAMACIÓ ESTIU RÀDIO PICORNELL

DIVENDRES
21'00 De Música clàssica.

DISSABTE
10'00 Músiques alternatives
11'00 Cocktail Picornell
11'30 Parròquia St. Miquel
13'00 Notícies 10
13'15 Barcelona 92 (R)
13'45 L'estiu del dijous (R)
14'00 Notícies 10
14'10 L'estiu del dijous (R)
15'00 Vuit per Deu (R)

DIMECRES
20'00 S. Inf. RAC
20'10 Vuit per Deu
21'00 S. Inf. RAC
21'10 Vuit per Deu
22'00 S. Inf. RAC

DIJOUS
19'00 Avanç Informatiu
19'15 Barcelona 92
19'45 L'estiu del dijous
20'00 Notícies 10
20'10 L'estiu del dijous
21'00 Notícies 10
21'10 Músiques alternatives
22'00 Notícies 10

DIUMENGE
10'00 Barcelona 92 (R)
11'00 L'estiu del dijous (R)
12'00 Vuit per deu (R)
14'00 De música clàssica
15'00 Músiques alternatives (R)

Durant la resta del dia hi ha connexió amb la R.A.C. 105.
R. Picornell, al 100.45 de la F.M.

PRESENTACIÓ D'UN NOU LLIBRE DE LA COL·LECCIÓ «PLA DE TEL»

Divendres dia 25 es va presentar el tercer volum de la col·lecció «Pla de Tel». El llibre, amb el títol «La coeducació a Mallorca durant la II República: L'Escola Decroly de Campanet (1934-36)», és un estudi de Carme Martorell, pedagoga, sobre l'escola que varen posar en marxa Miquel Palou, Guillem Buades i Miquel Buades, basada en els mètodes de Decroly. El volum ha estat coeditat per l'Ajuntament de Campanet i El Tall Editorial. A la presentació varen intervenir el regidor de Cultura, Miquel Vives, l'autora del llibre, Carme Martorell, l'editor Leonard Muntaner i el batle Francesc Aguiló. Seguidament us transcrivim les paraules de l'autora en aquest acte:

«El llibre que avui presentem va començar com un treball d'investigació de la nostra universitat.

L'any 1988 vaig visitar a Brussel·les l'Escola Decroly. Tots els qui ens dedicam a l'ensenyament hem conegut en un moment o l'altre les idees del Dr. Decroly. Decroly començà la seva tasca al principi d'aquest segle. El 1907 va obrir a un barri de Brussel·les l'Escola de l'Ermitage, que avui es coneix com Escola Decroly. Des dels seus inicis i fins als nostres dies, en aquesta escola s'ha fet una pedagogia centrada en l'infant i en els seus interessos. El nin i la seva activitat, la vida són l'eix d'aquest centre. A mi, personalment i com a mestra, després de conèixer-hi una setmana la feina que s'hi feia em va entusiasmar.

No hi havia res d'antiquat en aquell «mètode», en aquella manera de fer escola. Senzillament, tot partia d'allò que interessa, i a un nin l'interessa el seu propi cos i allò que l'envolta. I això no ha canviat.

Feia 80 anys que feien escola sense llibres i curiosament estudiaven tot allò que hi ha als programes escolars, només és que en lloc de partir del llibre, partien del nin. Seguien i segueixen el camí invers, bastant més lògic. A una escola Decroly, contràriament al que es pot pensar, s'hi fa molta de feina i el mestre hi juga un paper molt important.

El mètode Decroly ha inspirat no només altres mètodes sinó també els governs de molts de països a l'hora de fer els seus programes escolars.

Els anys 20, Europa estava immersa en una forta renovació pedagògica que també va arribar a Espanya. Les idees del Dr. Decroly a poc a poc es van estenent i es tradueixen els seus escrits al castellà. Decroly, malgrat la seva senzillesa, esdevé un personatge. L'any 1921 va visitar Barcelona. Alguns posaren en pràctica les seves idees i ja s'havia creat una escola Decroly: l'Escola del Bosc. Aquets anys, alguns mestres mallorquins feren un viatge per Europa i visitaren l'Escola de l'Ermitage.

Decroly morí l'any 1982 i pertot arreu se li reteren homenatges.

Jo coneixia l'existència d'algunes escoles Decroly però

era lluny de pensar que n'havia existit una a Mallorca. Són coses que ens passen massa sovint: desconeixem allò més proper.

Em costava creure que de l'any 1934 al 1936 hagués existit una Escola Decroly a Campanet, perquè encara avui aplicar aquest mètode seria innovador. Na Catalina Vilanova em va presentar Don Miquel Buades. Crec que em parlat d'aquesta escola durant més de dos anys. M'ha hagut de suportar hores i més hores.

A mesura que anava coneixent D. Miquel se'm desveltaven molts interrogants:

Com era possible que uns mestres haguessin duit a terme una experiència tan innovadora?

No se'n troben per tot, d'escoles Decroly. Són més bé un fet aïllat. Per què cap dels llibres dedicats a l'educació a Mallorca feia menció de l'Escola Decroly de Campanet?

Com he dit, alguns mestres mallorquins havien visitat

l'Escola de l'Ermitage, alguns havien fet colònies escolars o retirs consultar pedagògics. El Museu Pedagògic de Palma era en aquells anys l'ànima del magisteri mallorquí. Però aquells tres joves mestres campaneters, Miquel Palou, Guillem Buades i Miquel Buades no reberen ajut de ningú i molt poca gent devia tenir aleshores constància del que feien.

Com era possible muntar una escola tan renovadora? Jo crec que els estudis que va fer Miquel Buades a Barcelona, la seva estada a l'Escola Racionalista, els contactes amb intel·lectuals catalans hi varen tenir molt a veure.

La inquietud i l'estudi dels tres mestres en fou un altre fet determinant. Però una part de l'èxit d'aquesta escola es deu al grup de pares que hi cregueren.

L'aplicació del mètode Decroly a Mallorca és un fet tan important que mereix per ell mateix constar als llibres de la nostra pedagogia.

Però aquests tres homes renovadors no s'aturarien a

aplicar la més moderna de les pedagogies europees. Molt sovint, quan parlava amb D. Miquel -a més de repetir-me que l'experiència no ho pagava, que només havia durat dos anys, com si això no fos res!- em deia «sa innovació més important que férem va ser implantar sa coeducació».

Als més joves, als que no hem viscut l'època d'abans de la Guerra, potser ens costi entendre el que degué significar fer una escola on hi anaven nins i nines junts, a les mateixes aules.

Si fer una escola Decroly era un fet excepcional, tant o més ho era implantar la coeducació. Els estudis que recentment s'han fet sobre el fet coeducatiu en temps de la II República deixen clar que només la dugué a terme una minoria pionera, i entre aquesta minoria, s'hi trobaven els nostres mestres campaneters.

Són dos fets únics en la història de la pedagogia mallorquina. No he trobat cap altra documentació sobre coeducació a Mallorca o sobre escoles Decroly, només referències a alguns tímids intents.

Crec que ho pagava dedicar temps a fer aquesta investigació, que hagués estat impossible sense la col·laboració de moltes persones de Campanet que m'han dedicat temps i atencions, i sense les informacions escrites d'altres campaneters que en donaren la primera pista. Gràcies a tots.

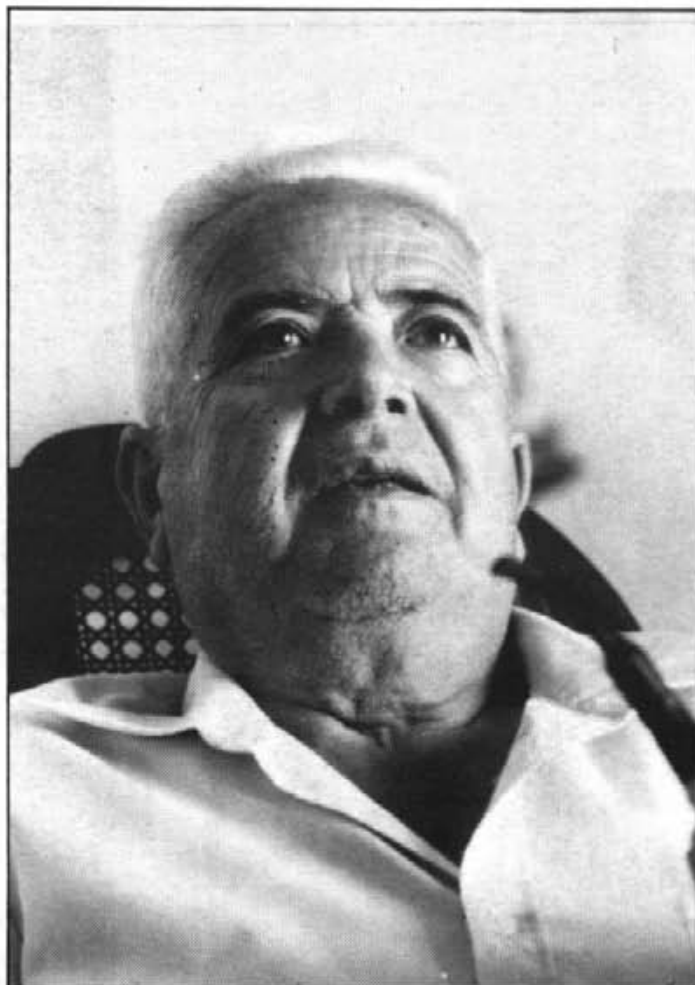
Vull també dedicar un record molt especial a Miquel Palou, a qui no he tengut la sort de conèixer personalment. Per això pas a llegir-vos un tros de les conclusions: «De Miquel Palou, que exercí pocs anys de mestre i sols cinc mesos de batlle, vull destacar l'ètica i l'honoradesa amb què dugué a terme la política educativa de l'Ajuntament de Campanet, com ja he anat esmentant, que proporcionà allò que li era requerit per a la millora de l'ensenyament públic i que mai no fou partidista ni afavorí el centre educatiu, del qual era cofundador i en el qual continuà exercint com a mestre.»

Per acabar, vull també llegir unes paraules del pròleg d'Antoni J. Colom, catedràtic de la Universitat de les Illes Balears: «Campanet ha reconegut la seva tasca i Campanet li ret un homenatge en forma de llibre. És el millor homenatge que se li podia fer. Els discursos, els parlaments, els copets a l'esquena s'obliden prest. Però la paraula del llibre queda per a la història. El llibre és el millor testimoni de la seva existència i de la seva obra. És el gran testament que vós ens deixau per al futur de Mallorca i de les altres generacions. Campanet, no hi ha dubte, és un poble amb memòria que ens retorna a tots els malloorkins una de les pàgines més belles de la nostra recent història: la vida i els esforços d'un home, de vós Don Miquel, que volguéreu el millor per als nostres infants. Enhorabona, doncs, a l'Ajuntament de Campanet perquè no hi ha millor poble que aquell que sap reconèixer el que els seus fills han fet per ell i per tothom.»

EN MIQUEL «DE SON GARRETA»

Dia 27 d'agost va morir a Campanet en Miquel Palou Buades «de Son Garreta». Havia nat a Son Pocos el 30 de maig de l'any 1912. Tenia, per tant, vuitanta anys. Fill d'una família propietària d'un taller d'espardenyes, va estudiar Magisteri, acabant la carrera l'any 1931. Durant dos cursos va exercir la seva professió a una escola pública d'Eivissa. L'any 1934 va esser un dels fundadors, juntament amb en Miquel Buades i Riber «Riber» i en Guillem Buades i Reinés «Maca», de l'Escola Decroly de Campanet (1934-1936). Introduïren la coeducació i els mètodes didàctics d'aquest extraordinari pedagog belga. L'esclat de la guerra civil va interrompre a la força una experiència educativa que era del tot renovadora en el context educatiu de l'època i que havia estat molt ben rebuda pels campaneters. Per les seves idees republicanes i esquerranes els tres mestres varen esser expulsats del cos de mestres, i no hi foren reincorporats fins molts d'anys després d'acabada la guerra. En Miquel «de Son Garreta» ja no es reincorporà mai més al servei actiu, però, a les darreries dels anys setanta, l'administració li va reconèixer la seva condició de mestre i va poder accedir a la jubilació que li corresponia.

L'any 1932 es va afiliar a Esquerra Republicana i el 1936, després de la victòria del Front Popular a nivell d'Estat, el Governador Civil de Balears el va nomenar President de la Comissió Gestora que havia de dirigir l'Ajuntament. D'aquesta manera als vint-i-tres anys es va convertir en Batle de Campanet. Ho va ser tan sols uns pocs mesos perquè el dia 19 de juliol els falangistes s'apoderaren de la Casa de la Vila. En veure que la seva vida perillava, va decidir amagar-se. Hi va estar prop de tres anys, a una casa del poble mateix. Quan la guerra ja s'havia acabat, el descobriren i el tancaren a Sant Domingo d'Inca. Li feren un Consell de Guerra Sumaríssim i el condemnaren a mort. Finalment li commutaren la pena per vint anys d'empresonament. I en va haver de passar quatre a la presó dels caputxins de Palma. L'any 1943 va esser indultant.

Va haver de començar de zero: no pogué tornar a posar en funcionament l'Escola Decroly ni tampoc exercir com a mestre a l'escola pública. Va retornar a l'ofici de les espardenyes i va fer-se càrrec del taller familiar, sobretot dels aspectes de comercialització.

Va esser una víctima de la guerra. I sempre fou tot un senyor.

Rafel Capó Palou

— PINTURA I DECORACIÓ —

Joan Reinés Buades

Sant Miquel, 93

Costa i Llobera, 1 - 2n E.

07310 CAMPANET

TEL. 51 69 92 51 62 68

Papereria
“ES TRIQUET”

Pl. Major, 10

Tel. 51 68 30

QÜESTIONARI AMISTÓS

FRANCISCA «RETA»

Nom i llinatges: Francisca Bennàsser i Mulet.

Malnom: «Reta»

Edat: 58 anys.

Professió: Modista.

- Una flor?
- La poncella de rosa.
- Un color?
- El vermell.
- Un arbre?
- L'alzina i el pi.
- Una fruita?
- El melicotó.
- Un cantant?
- Na Montserrat Caballé i en Josep Carreres.
- Una cançó?
- Granada.
- Carn, peix, verdures o pastes?
- El peix.
- Una beguda.
- El vi.
- Quin plat de cuina vos satisfà més el paladar?
- L'arròs de peix.
- Quina ciutat d'arreu del món vos agradaria visitar?
- París.
- I quin país?
- Espanya.
- Quin personatge històric admireu més?
- Els admir a tots però a cap en especial.
- Una pel·lícula de qualsevol època que vos hagi agradat molt.
- Lo que el viento se llevó.
- Un actor i una actriu.
- Rock Hudson i Ava Gardner.
- Música clàssica o pop-rock?
- Clàssica.
- Quin personatge de l'actualitat admireu més?

- Tots, però cap en concret.
- La mar o la muntanya?
- La muntanya.

-Amb qui vos agradaria conversar una bona estona i de manera reservada?

- Amb ningú en especial.
- Quin esport practicaeu?
- La natació i el caminar.

- Quin preferiu veure com a espectador?
- La natació.

- Barça o Real Madrid?
- Barça.
- A Mallorca encara s'haurien de construir més hotels?
- No, de cap manera.
- I urbanitzacions?
- No, tampoc.
- L'autopista hauria d'arribar fins a Alcúdia?
- Troba que fins a Inca sí, però a Alcúdia no.
- Quin diari o diaris llegiu?
- Cap ni un.
- I revistes?
- Només llegesc la revista «Campanet».
- Quin canal de TV veis amb més freqüència?
- TV3.

- Escoltau la ràdio? Quina emissora?
- Sí, Antena 3 i Ràdio Mallorca.
- Amb quins colors vos agrada vestir?
- Blau marí, beix, gris i negre.
- Quina festa vos agrada més que les altres?
- La de Sant Miquel, el dimarts de Pasqua.
- Si no fóssiu de Campanet, a quin altre poble o ciutat de Mallorca voldríeu viure?

- A Pollença, perquè trobo que s'assembla a Campanet.
- Per quin lloc o recó de Campanet vos sentiu especialment atreta?
- Pel Cantó des Càrritx, el meu carrer.
- Quina és la qualitat que admireu més en les persones?
- Admir les persones decidides i que no estan empegueides de res.
- I quin defecte vos sembla més insoportable?
- L'enveja i les mentides.
- Com veis el futur de Mallorca?

- Amb optimisme o amb pessimisme?**
- Amb pessimisme perquè estam destruint la naturalesa construint tants d'hotels i apartaments sense zones verdes.
- La llengua dels mallorquins, el català, és suficientment utilitzada per escrit i oralment?
- No, perquè en els meus temps només ens ensenyaven el castellà.
- La cançó La Balanguera hauria d'ésser el nostre himne?
- No.
- Sabeu quin segle es va construir Sant Miquel?
- No ho sé.
- Heu llegit qualche llibre d'autor campaneter? Quin?
- La Minyonia d'un infant orat d'en Llorenç Riber.
- Quin animal de companyia vos agrada més?
- El ca.

Joana Aina Ordines Juan
Catalina Mairata Sual

BAR ES CLUB

Pl. Major, 25

Tel. 51 60 48

Campanet

INCA CENTRO AUTO, S.A.

CONCESSIONARI OFICIAL

OPEL

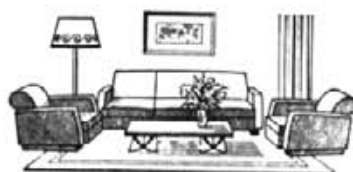
GM

Avd. d'Alcúdia, 71
RECANVIS I TALLER: Tel. 50 50 21
VENDES: Tel. 50 34 86

INCA

Lluís Bennàsar Sampol

TAPISSERIA

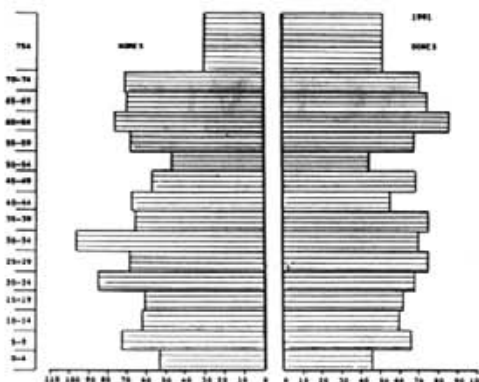
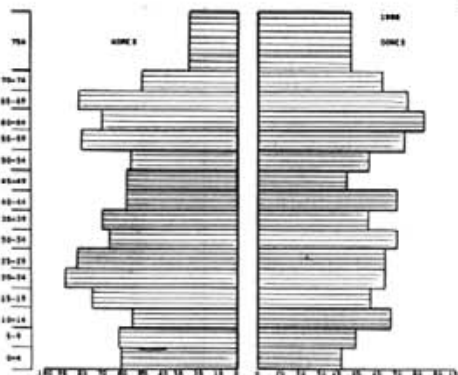
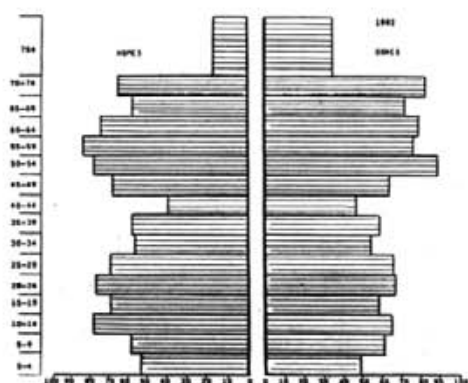
Rector Temorer
Tel: 51 65 10

DEU ANYS DE LA DEMOGRAFIA DE CAMPANET

GRUPS D'EDAT (xifres absolutes i %)

	1982	1986	1991
De 0 a 14 anys	366 (17'1%)	335 (15%)	360 (16%)
De 15 a 64	1332 (62'5%)	1350 (61%)	1364 (60'5%)
De 65 per amunt	432 (20'2)	506 (23%)	530 (23'5)

ANY	HOMES	DONES	TOTAL HABITANTS
1982	1057	1079	2136
1986	1102	1089	2191
1991	1110	1144	2254

A la revista «Campanet», al llarg dels seus deu anys d'existència, s'han publicat regularment diversos treballs sobre la demografia local amb les dades obtingudes dels diferents padrons municipals elaborats en aquest període de temps. Només mancaven les corresponents al cens efectuat l'any 1991 per establir una sèrie de comparacions en relació als dos anteriors i així poder deduir quin ha estat el comportament demogràfic de la població de Campanet en el decurs d'aquest decenni.

El padró de 1991 registra un total de 2254 habitants, dels quals 1144 són dones, i la resta homes. En relació a 1986, s'ha produït un increment de 63 efectius, la qual cosa ens dona un total de 118 habitants més pel període estudiat dels darrers deu anys. Les dones, a diferència de l'anterior cens, tornen a superar els homes, degut principalment a l'augment de la ja inqüestionable superioritat a partir dels 75 anys, 154 dones per 89 homes, la qual cosa implica l'existència d'una major mortalitat entre el sexe masculí.

El creixement de la població en 118 habitants és molt reduït i en els darrers cinc anys, talment com succeïa en el cicle anterior, tampoc no s'ha registrat un increment

en el nombre de naixements, ans al contrari, han disminuït entres efectius (de 102 a 99). Les causes d'aquest petit augment no van lligades, doncs, a un ascens de la natalitat sinó que cal pensar en l'atracció generada pel poble sobre alguns matrimonis que cercant noves perspectives de vida allunyades de l'entorn urbà de la ciutat ha fixat la seva residència a Campanet. Aquesta tendència es veu a la piràmide d'edats de 1991, on, en relació a la de 1986, es produeix un increment del nombre d'homes entre els 30-34 anys, una cosa semblant succeeix en el conjunt de dones de 25-29 anys i en els nins dels dos sexes entre 5-9 anys, sense que aquesta circumstància tenguí res a veure amb el recanvi generacional.

El comportament demogràfic del període presenta, ben igual que a la resta de la part forana mallorquina, un important procés d'envelliment que es reflecteix perfectament a les piràmides d'edat corresponents a cada un dels tres padrons municipals, essent de cada vegada més perceptible la seva inversió, amb una base estreta que dona a entendre la baixa natalitat i un cim que va incorporant més efectius com a conseqüència de l'augment de la po-

blació vella, amb una incidència més grossa entre el sexe femení. En aquest aspecte, cal observar com ha anat disminuint la població jove, d'un 17'1% l'any 1982 s'ha passat a un 16% el 1991, i com el grup de més de 65 anys ha incrementat el seu nombre en 98 persones en el decurs d'aquests deu anys.

Un altre tret significatiu que es pot observar a cada una de les piràmides, és un entrant que afecta tant els homes com les dones, el qual cada cinc anys es fa supe-

rior en edat, corresponent a la piràmide de 1991 als grups d'entre 50-54 anys, fent referència a la recessió de la natalitat produïda per la guerra civil espanyola i els primers anys de la postguerra.

(Agraïm al Servei Municipal d'Informàtica que ens hagi facilitat les dades necessàries per a l'elaboració d'aquest article)

Joan Buades Crespi

CRÒNICA DE LA TERCERA EDAT

ACTIVITATS DELS MESOS DE JULIOL I AGOST

JULIOL

Per les Festes de Sant Victorià organitzarem una exposició de Vestits de Batiar. S'hi mostraren trenta-cinc peces durant uns deu dies. Eren d'admirar, sobretot per les hores de feina i de paciència que havien hagut de menester les treballadores.

La gent que va acudir a visitar-la va esser molta, encara que no poguem precisar la quantitat.

El dia de la inauguració es va convidar als assistents a menjar galletes i a beure xampany i altres begudes.

Es va rebre una subvenció de l'Ajuntament de cinquanta mil pessetes.

Igual que tots els mesos, hi hagué excursió. Visitarem la Tercera Edat de Son Cervera i les platges de Sa Coma. Vàrem dinar al restaurant Sa Parra. El menú va esser paella, escalop, begudes, gelat, cafè i licor. I després del dinar hi hagué ball.

A la Sala de Cultura vàrem rebre la visita d'un representant de llibres. Tots els assistents a l'acte reberen un obsequi. Hi acudí molta de gent i feren algunes vendes.

Una representació de la Directiva va assistir a l'homenatge que la Tercera Edat de Pollença va dedicar a un dels seus directius fundadors. Varen esser obsequiats amb gelat, coca i xampany. I també una representació de la Directiva va assistir a una vetlada a So n'Amar.

AGOST

Unes 50 persones assistiren a un Sopar-espectacle a So n'Amar. El preu, amb l'autocar inclòs, va esser de 2.400 pessetes.

L'excursió d'aquest mes va esser per la zona de Pollença i Alcúdia: berenàrem al local de la Tercera Edat de Pollença, visitarem l'urbanització Pins d'Alcúdia, dinàrem i ballàrem a Son Sant Martí i visitarem la Cala de Sant Vicenç.

El President: Joan Martorell

BONA CUINA

L'oli d'oliva

per Margarida Crespí i Cerdà

L'olivera forma part de la vegetació típica mediterrànea és a n'aquest indret a on es dona el clima més apropiat pel seu creixament. A l'hivern necessita tenir una temperatura d'uns 0°C per poder florir i produir els fruits, quan ja té flor, la temperatura no pot devallar dels 15° C i una vegada que té el fruit soporta fins el 20° C.

L'olivera dona fruit a ple rendiment als 15 anys d'estar sembrada i comença a minvar la seva producció als 140 anys. La collita de les olives comença a l'octubre i sol acabar al gener.

Un dels principals factors que influeixen l'alt cost de l'oli d'oliva en relació als olis de llavors, és el de la seva collita, que encara es troba poc mecanitzada.

El procés per obtenir l'oli comença rentant les olives, separant-la de les fulles i de la terra. Es molen els fruits amb unes pedres grosses i rodones «mules». A continuació es premsa aquesta polpa mesclant-la amb aigua. Una vegada prensada es separa l'aigua per la centrifugació. L'oli d'oliva té la facultat de regular el nivell de colesterol a la sang; ja a l'antiga Grècia es menjava pa amb oli d'oliva.

Els pobles mediterranis han atribuït sempre un valor religiós a l'olivera, a Grècia els guanyadors del joc olímpic eren coronats amb branques d'olivera, els jueus portaven rams d'olivera a la festa de la dedicació, els cristians també en porten juntament en palmes a la processó del diumenge de Ram.

Vet aquí algunes gloses dedicades a l'oli o a l'olivera:
No puc fer molt llarga estada
perquè fas de tafoner;
si em descuit ja no seré
a sa primera truiada.

Al.lota de Galilea
es mig dia ja és tocat,
si no vens a parar es sac
tiraré s'oliva a terra.

SPAGHETTI AL PESTO (per 6 persones)

- 500 g. spaghetti
- Alfàbrega fresca
- 2 alls
- 1/2 cullarada de pinyons
- 1 cullarada d'anous
- 100 g. de formatge rallat
- 1 tassa d'oli d'oliva verjo
- sal i pebre bo.

Preparar en el morter els alls, els anous i l'alfàbrega amb pebre bo i sal. Afegir l'oli a poc a poc i moure al mateix temps com si fèssim una maonesa. Coure la pasta a part. Escórrer i servir amb la salsa.

PASTÍS DE TUMBET (per 6 persones)

- 2 carabassons en tallades rodones i frites
- 4 pebres verds tallats i frits

DESIMPER Productes de neteja

C/ Camí Vell d'Inca

Tels. 51 61 08 - 51 69 89

CAMPANET

- 4 pebres vermells
- 1/2 quilo patates palades, tallades rodones i frites
- 2 albergínies
- 8 ous batuts
- 1 salsa tomàtiga
- oli d'oliva per fregir
- 4 alls i julivert

Untar un motlle de puding amb mantega. Col·locar al fons una capa de carabassons, després una de pebres vermells, una d'albergínies, una de pebres verds... així fins a omplir el motlle. Heu de tenir compte que entre capa i capa s'hi ha d'afegir un poc de batut d'ou. Coure al bany maria uns 45 minuts. Servir amb salsa de tomàtiga.

BACALLÀ AMB PANSES I PINYOLS (per 6 persones)

- 1/2 de bacallà
- 800 g. panses
- 50 g. pinyons
- 500 g. tomàtignes pelades
- 1 ceba grossa picada
- oli d'oliva per fregir
- llorer i 6 alls.

Possar el bacallà dintre aigua el dia abans i canviar-li

l'aigua dues o tres vegades, enfarinar-lo i fregir-lo amb l'oli d'oliva. Posar-ho dins una greixonera. Dins el mateix oli fregir els alls talladets, afegir la ceba picada i el llorer. Afegir la tomàtiga picada i deixar coure. Hi tiram les panses, els pinyons i un tassó d'aigua, sal i pebre bo. Posar la salsa damunt el bacallà i deixar-ho coure uns 15 minuts.

POLLASTRE AL MOIXÈRIC (per 6 persones)

- 1 pollastre de 1/2 quilo cuit al forn 30 minuts.
- 6 ous bollits.
- 1 tassó d'oli d'oliva verjo
- 2 o 3 fetges de pollastre
- una llesca de pa torrat remullada de vinagre
- una branca de canyella
- pebre bo, safrà, sal i 2 cullarades de mel.

Per una picada amb els fetges, el pa, l'oli, la sal, el pebre, la mel i els vermells d'ous. Posar el pollastre a trossos dins una greixonera i afegir-hi la picada, el suc que ens ha fet el pollastre al rostir, el safrà, la canyella, un poc de vinagre. Si queda la salsa molt espesa afegir-hi un tassó d'aigua. Deixar coure a poc a poc uns 20 minuts. Retirar la branca de canyella i servir.

Bel Rosa Gual

ASSEGURANCES MAPFRE

Sant Miquel, 77

Tel. 51 60 47 - 51 65 32

07310 CAMPANET

T'esperam

yogur natural
GARANTIA NESTLÉ

EL IOGUR DELS ESPORTISTES

B A R
CA'S RETO

GELATS I TAPES VARIADES

PER UN FORT IMPULS A L'EDUCACIÓ, LA CULTURA, LA LLENGÜA I LA IDENTITAT DEL PAÍS

Les entitats signants consideram que les nostres institucions, amb el Govern Balear al front, han de fixar sense més demora una política cultural en el camp de la conservació del patrimoni, la ciència, l'ensenyament, el llibre, la música, els museus, el teatre, el suport i estímul a la creació (i molt especialment a la creació audiovisual, incloent mitjans institucionals propis) i les infraestructures culturals, que doni un nou impuls a l'educació, la cultura, la llengua i la identitat del país.

Qualque cosa essencial falla si quan el marc legal és més ampli i favorable, la utilització diària del català parlat (mallorquí, menorquí i eivissenc) retrocedeix ostensiblement, i l'escrit és absolutament minoritari, cosa que fa imprescindible no només la planificació i l'estímul a l'ús social en tots els àmbits, sinó l'exemple constant i diari dels líders polítics, econòmics i socials de les Balears.

A més, dos objectius de gran transcendència per al país estan en joc: la competència educativa i els doblers del català. Prestarem el màxim suport perquè la transferència d'Educació sigui ràpida i completa, i per obtenir de l'Estat un finançament específic per a la normalització lingüística, inajornable per raons de justícia i equitat. Catalunya obté per a la llengua pròpia 3.800 milions anuals; Galícia i el País Valencià 3.000 milions; el País Basc i Navarra tenen Concert Econòmic.

Com a entitats representatives volem ser permanentment escoltades en allò que afecta la cultura i desplegar el paper que correspon a la societat civil en una democràcia participativa i no només representatives, tal com fixa la Constitució de 1978. Com a instrument, proposam reunions periòdiques entre una reduïda representació de la Mesa Cultural d'imminent creació i el nou titular de Cultura i, eventualment, altres membres del Govern Balear, inclòs al seu màxim responsable.

El nou titular de Cultura, com a representant del Go-

vern Balear i fruit de la clara voluntat política del seu President que en nomena i cessa els membres i a qui avui ens adreçam, hauria de ser conscient de l'obligació de complir i desplegar els preceptes estatutaris de promoció de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, i de l'expressió cultural en aquesta llengua en totes les seves manifestacions, d'esperit obert i dialogant i disposat a tenir forts lligams amb la societat civil, sobretot en un Govern que té al seu ideari el paper protagonista del cos social.

La cultura i l'educació són un instrument d'extraordinària importància per construir un país. És hora de posar en marxa tots els mitjans a l'abast per enfortir l'orgull de formar part del poble balear i de promoure la identitat col·lectiva dels illencs a partir de l'afirmació del sentiment de pertinença a cada una de les illes. Com diu l'Estatut, és l'hora de «consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes» dels pobles de les Illes Balears.

Els pròxims canvis a la Conselleria de Cultura i al Consell de Govern ho haurien de facilitar i en cap cas provocar una marxa enrera que suposaria gravíssimes conseqüències, probablement irreversibles, per al país balear.

Obra Cultural Balear i les seves vint delegacions, obra Cultural de Menorca, Institut d'Estudis Eivissencs, Federació de Corals de Mallorca, Federació de TV locals de Mallorca, Associació de la Premsa Forana de Mallorca, Grup Balear de Defensa de la naturalesa (GOB), Sindicat d'Ensenyament de Treballadors de les Illes (STEI), Confederació Sindical de CCOO de les Illes, Santuari de Lluc, Centre d'Estudis Teològics, Societat Balear d'Educació Ambiental, Associació per a la revitalització del Casc Antic (ARCA), Moviment d'Escoles mallorquines, Associació de Periodistes de Mallorca, Moviment escolta i Guiatge de Mallorca, Gremi de Llibreters de Mallorca, Associació Educativa de les Illes, Grupo Blanquerna, Associació de Pedagogs de les Illes, Associació Sollerica de Cultura Popular, Escola d'Estiu de Mallorca, Associació d'Educació d'Adults de Mallorca, Agrupació Cultural de Porreres, Museu Balear de Ciències Naturals de Sóller, Associació d'Amics de la Glosa, Associació Voltor, Grups d'Esplai de Mallorca, Escola d'Esplai de les Illes, Associació d'Escriptors en llengua catalana, Associació d'Antics Blauets de Lluc, Associació d'Amis de la Unesco de Mallorca, Casa d'Eivissa i Formentera de Palma, Justícia i Pau, Associació «El Mirall», Grups Teatral (Grup de Teatre de Bunyola, Iguana Teatre, Taula Rodona, Sa Murga, Estudi Zero Teatre, Santa Àgueda de Sancelles, Xicarandana, Coverbos), Grups musicals (Tots Sants, Ocults, La Fosca, Coanegra), Coral Polifònica de Bunyola, Canal 37 de Palma, Fundació Joan Amengual i Pericàs, Revista «Campanet».

EL BEC INFORMA

LA RÀDIO NO PASSARÀ A MANS DE L'AJUNTAMENT

En la reunió de dia 28 de setembre del Consell Directiu de Ràdio Picornell, a la qual hi va assistir el Secretari Gral. del BEC, es varen desmentir els rumors, segons els quals la Direcció del BEC i l'Ajuntament estaven negociant el futur de la ràdio i el possible traspàs d'aquesta al Consistori.

El Consell va decidir la suspensió de 7 programes, el canvi d'horari de la resta, el retallament del temps de 4 programes i aprova els projectes de dos nous programes.

NOVA PROGRAMACIÓ

Així, la programació d'entre setmana ha quedat suspesa i serà únicament el dissabte quan la ràdio emetrà. Es mantendran els següents espais: Nou per Deu, Músiques Alternatives, Musical del Divendres i Cocktail Picornell. Tornarà Rockopicopop i un nou magazine d'entreteniment.

LA DIRECTORA SEGUEIX EN EL CÀRREC

El Secretari Gral. del BEC va dir que els rumors sobre el cesament de la Directora General de Ràdio Picornell no tenien cap fonament i que si per l'actual situació la Directora està obligada a dimitir degut a les pressions ell presentaria la seva dimissió com a responsable del BEC.

Sobre la lluita de possibles candidats a director de l'emissora local era absurd parlar-ne ja que a la ràdio no s'ha de substituir a res.

FESTIVAL DE PLAY BACK

A final de mes de desembre es celebrarà la IV Edició del Festival de la Música, així ho decidí el Consell Directiu de Ràdio Picornell.

LA RÀDIO NO TANCARÀ

Un cop realitzades les reunions previstes la Direcció del BEC ha acceptat la petició del Consell Directiu de Ràdio Picornell segons la qual l'emissora local havia de seguir en marxa. La proposta de la direcció de la ràdio fou acceptada després d'arribar-se a un acord sobre la reducció dels dies d'emissió i de la suspensió d'alguns programes. Els caps de programació es varen comprometre a no donar tanta importància a la música i convertir les entrevistes, les notícies i les activitats populars en els elements prioritaris de la nova programació.

Des de les direccions del BEC i de la ràdio es va descartar qualsevol canvi en l'actual equip directiu.

DIGUEM NO A LA CARRETERA

El proper diumenge dia 22 de novembre els campaneters i campaneteres esteim cridats a les urnes en un referèndum per a decidir si volem o no una nova via d'entrada al poble. La qüestió monetària s'ha convertit en un dels principals cavalls de batalla, però no podem deixar de banda tot el que significarà la construcció d'aquesta carretera.

Un cop més els ecologistes, el BEC, tenim una postura oposada a la resta de partits. Mentre que els partits tradicionals estan, de manera diferent, d'acord amb la nova via el BEC s'ha mostrat partidari del NO en el referèndum. Consideram negatiu l'impacte que provocarà l'obra degut a l'amplària de la via i pel fet de que s'hauran de construir parets de formigó als desnivells de la zona.

No es pot justificar una obra d'aquesta magnitud ja que la majoria de cotxes seguiran utilitzant la carretera actual (la gent de la Plaça-cap als Molins sortirà sempre per Sa Carretera i bona part de la gent que treballa s'atura abans al bar o espera als companys a la Plaça). La nova carretera llevarà ambient al poble, molts de turistes ja no s'aturaran a la vila i es dirigiran directament a Ses Coves.

Abans de construir carreteres s'hauria de mirar de fer campanyes en favor de restringir l'ús del cotxe per dins el poble i en favor del transport públic i de la bici.

L'encreuament carrer Major nova carretera es pot convertir en un lloc molt perillós pels al.lots de l'escola i pels que vagin a la piscina o al poliesportiu.

Abans de plantejar noves carreteres s'hauria de mirar d'arreglar camins com el de Caselles. Un cop arreglat el que tenim ja mirariem de fer virgueries. Per tot i això i més vos demanam el vostre vot negatiu en el referèndum de diumenge dia 22.

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

AGENDA DE LA VILA

NAIXEMENTS

- Iris González Terrassa, filla de Luis Manuel i de Francisca (17-maig-1992)
- Antoni Mairata Moreno, fill de Pau «Ros» i de Maria del Pilar (23-juny-1992)
- Gabriel Abrines Martorell, fill de Bartomeu «des Punt» i de Maria «Oliver» (1-juliol-1992)
- Llorenç i Mateu March Vilanova, fills de Catalina Vilanova i Pere March (4-agost-1992)
- Christina Imm Morro, filla de Kastern i d'Antònia «de Monnàber» (10 d'agost-1992)
- Maria Antònia Bennàsar Zambrana, filla de Joan «Porret» i de Maria Antònia (11-agost-1992)
- Bartomeu Serra Nicolau, fill de Rafel «Violeta» i de Maria (27-agost-1992)
- Francesc Bennàsar Martínez, fill de Pere «de Ca Na Barbera» i d'Antònia (10-setembre-1992)
- Catalina Maria Crespí Pons, filla d'Antoni Joan i de Maria Antònia «de Sa Vina» (10-setembre-1992).
- Elionor-Maria Perelló Riber, filla de Margalida Riber i de Miquel «Biana» (19-setembre-1992).

MATRIMONIS

- Joan Planas Gelabert amb Antònia Pericàs Morell (30-maig-1992)
- Catalina Reinés Bennàsar «Sivelleta» amb Bartomeu Ramis Vich (30-maig-1992)
- Joan Bennàsar Rebassa «Porret» amb Maria Antònia Zambrana Domingo (14-juny-1992)
- Francisca Alemany Bennàsar «Cotorra» amb Jaume Grau Reinés (25-juliol-1992)
- Victoriano Pérez Donoso amb Francisca Morell Pons «Gallet» (1-agost-1992)

DEFUNCIONS

- Gabriel Seguí Bisquerra «de Son Estrany», de 26 anys (10-agost-1992)
- Francisca Celià Martorell «piu», de 83 anys 926-agost-1992)
- Miquel Palou Buades «De son Garreta», de 81 anys (27-agost-1992)

VILANOVA — 1: PAPERERIA

VILANOVA — 2: LLIBRERIA

VILANOVA — 3

MOBLES OFICINA

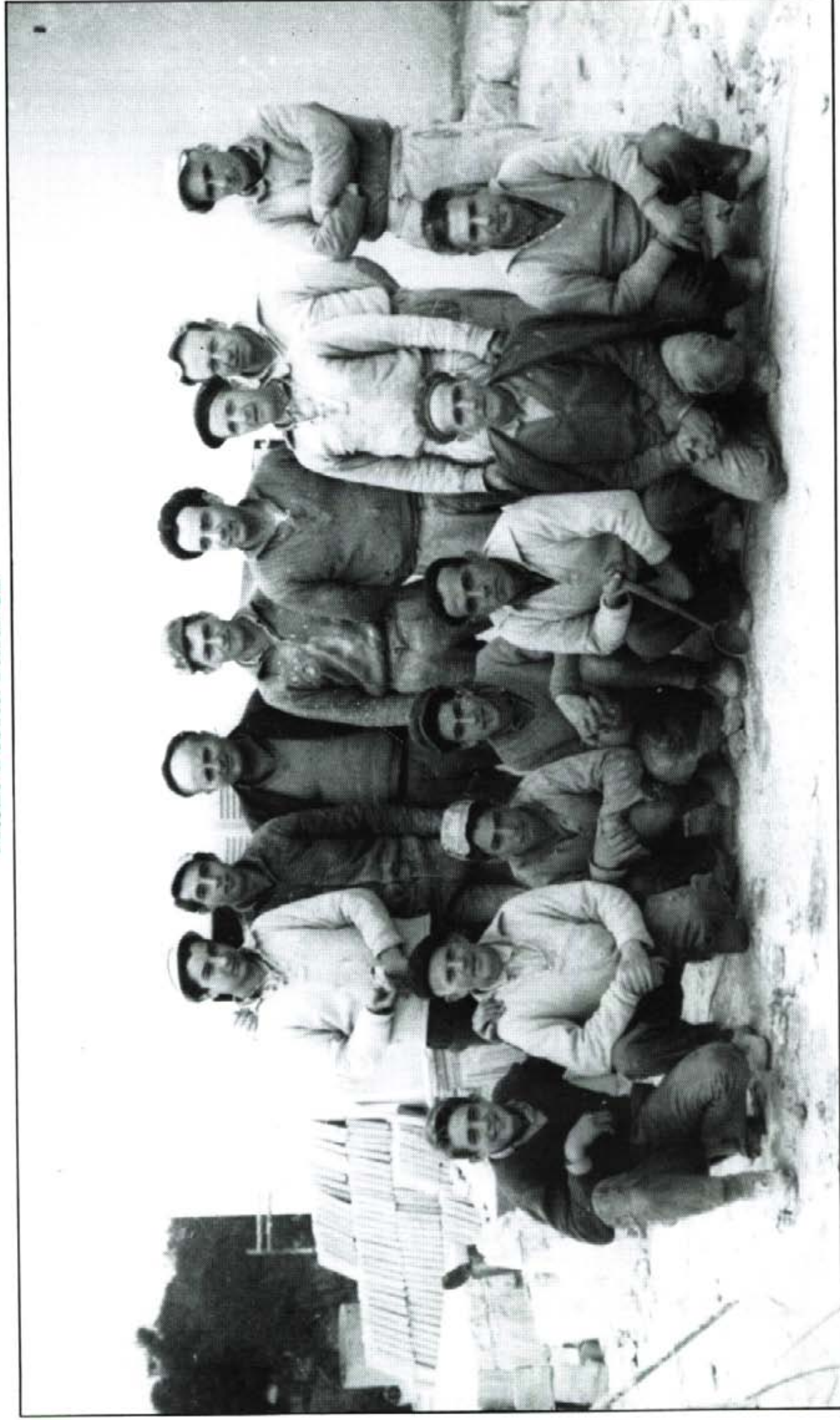
50 28 80 - 50 55 32 - 50 42 29

INCA

Un grup de picapedrers dels anys 1960

Mestre d'obres: Ferrer-Cil

D'esquerra a dreta: Biel «Xisquet», Joan «Quart», Bernadí «Ribera», Joan «Bonquet», Tòfol de Pollença, Andreu «Gallet», Joan «Xiu», Guillem «Amer», Mateu «Quart», Joan «Cataxó», Llorenç (no viu a Campanet), Pere «Melis», Andreu «Mosco», Perico «de s'Hostal», Pere Joan «Culleré».